

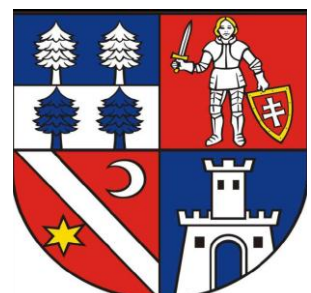
LETOKRUVY

2 / 2012 - 2013

CENA: 0,50€

**ČASOPIS STREDNEJ ODBORNEJ
ŠKOLY LESNÍCKEJ
V BANSKEJ ŠTIAVNICI**

Z OBSAHU

Ako ďalej?.....	3	SOČ.....	32
Hubert.....	4	Propagácia školy.....	34
Šumava.....	5	Olympiády.....	36
Poľsko.....	8	Vianočné koledy.....	38
Ocenenie primátorky mesta.....	10	Mikuláš.....	40
Staň sa dobrovoľníkom.....	11	Vianoce.....	41
Les v mojom srdci.....	12	Šport.....	44
Vlastná tvorba.....	14	Závislosti.....	48
Stužkové.....	25	Krásy jari.....	50
Kto je to? – štvrtáci.....	30	Kto je to? – učitelia.....	51

Ilustrácia: Patrik Strašík, 4.A

Ako ďalej?

V dnešnej dobe je to asi najviac rozoberaná téma. Je načase sa zamyslieť a obzrieť okolo seba. Niektorí odborníci vravia, že už je neskoro a ľudia sa nad týmto problémom mali zamýšľať dávno. Ja si myslím, že nikdy nie je neskoro. Vždy je nádej zachrániť prírodu a zdravé životné prostredie.

Zamyslime sa - ak budeme naďalej neracionálne využívať prírodu a prírodné zdroje, tak o 40 rokov nenájdeme jediná čistú rieku, zdravý les, voňavú trávu.... Všetko bude zastavané továrňami a priemyselnými centrami, ktoré (vraj) spoločnosť potrebuje. Osobne si to neviem ani predstaviť. Ale toto sú len kvapôčky v mori ekologických problémov a problémov týkajúcich sa životného prostredia. Medzi najzávažnejšie problémy určite patrí veľký nárast obyvateľov, lebo od neho sa odvíjajú desiatky ďalších. Čím viacej ľudí, tým viacej odpadu, tým viacej nárokov na našu zem a aj viac potrieb, ktoré treba uspokojiť. Tieto problémy sa nazývajú globálne - ekologické preto, lebo jeden

človek alebo skupina ľudí ich nemá šancu odvrátiť. Keď každý vyhodí len jeden papierik, zahodí len jeden špak z cigarety(snáď si to ani neuvedomuje)

prispieva k našej záhube. Ved' nie je možné, aby sa za 20 rokov roztopilo toľko ľadovca, že ochladí Golský prúd a mení klímu celej Európy. Stačí len poriadne otvoriť oči a poobzerať sa okolo seba. Je tu veľa možností ako pomôcť alebo zmierniť dopady priemyslu, dopravy a samotnej ľudskej neekologickej činnosti. Už dávno pred vojnou ľudia vymysleli auto poháňané na vodu. Tak prečo to neuviesť do praxe? Lebo sú ľudia, ktorým na prírode vôbec nezáleží a samozrejme tým, že sa do výroby dostanú autá poháňané vodíkom, by úplne skrachovali dodávatelia ropy...Čiže máme ďalší problém, pred ktorým spoločnosť zatvára oči – túžba po bohatstve, peniazoch a spoločenskom postavení. Závody vypúšťajú chemický odpad do riek a potokov. Keď sa im na to príde, dostanú veľkú pokutu. Zaplatia a akoby sa nič nestalo. Odpad vysypajú naďalej. Lebo vo všetko hrajú najväčšiu úlohu peniaze. Aj ekologické organizácie vedia umlčať veľké balíky peňazí. Toto sme my, ľudia- chamtiví a sebeckí.

Mali by sme si už konečne uvedomiť, že pánom na zemi nie je človek, (aj keď sa to tak zdá) ale príroda. My sme len jej súčasťou. Nemôžeme bez nej existovať- ona však bez nás áno. „Zo všetkých živočíchov sa vie len človek smiať, pritom má k tomu najmenej dôvodov“.

Ostáva nám len dúfať, že organizácie riadiace svet a všetci ľudia na zemi sa pozastavia a uvedomia si, aké zlo napáchali. Začnú sa správať a uvažovať v súlade s prírodou a nie za všetkým hľadať zisk...

Matej Ďuriš, 4.E

Obrázok: <http://www.krone.at/Steil/Stummel-liebender-Spatz-schuld-an-Brand-Zigaretten-Vorliebe-Story-142720>

Dni svätého Huberta 2012

Prvý septembrový víkend sa konali celoslovenské poľovnícke slávnosti „Dni sv. Huberta“ v areáli svätoantonského kaštieľa. Zišli sa tam všetci priaznivci poľovníctva, ochrancovia prírody, ale aj obyčajní ľudia zo všetkých kútov Slovenska. Návštevníci týchto dní mohli obdivovať rôzne výstavy trofejí, navštíviť interiér kaštieľa a zabaviť sa na rôznych atrakciách - majstrovstvá SR vo vábení jeleňov, diviacej a srnčej zveri. Ďalej mohli vidieť ukážky sokoliarov, zastrieľať si z kuše alebo luku, uloviť svoju vlastnú rybu v jazierku a zúčastniť sa rôznych

súťaží. Tradične jednou z atrakcií v parku kaštieľa bola aj lesná pedagogika v podaní pani profesorky Veroniky Dudíkovej a žiakov 2.A a 2.E triedy, ba dokonca i dobrovoľníčky, absolventky našej školy a dnes už lesnej pedagogičky Ivky Šimkovej..

Okoloidúci návštevníci sa so svojimi deťmi opäť radi prešli pomyselným poľovníckym chodníčkom, kde spoznávali život zvierat.... Atraktívnou boli aj úlohy z kynológie – poznávanie plemien psov, rozlišovanie stôp psa, vlka, líšky, poznanie potravinového reťazca ako aj znakov a stôp, ktoré po sebe zanechávajú lesné zvieratá..... a to prostredníctvom pomôcky zvanej Logico Picolo. Napriek upršanému počasiu nás svojou návštevou poctil aj

prezident SR pán Ivan Gašparovič, ale aj ostatní predstavitelia ministerstiev, poľovníckeho zväzu a iní. Toto podujatie sprevádzali aj trubači našej školy.

a dúfam, že nie naposledy, lebo som tu spoznala mnoho nových a zaujímavých ľudí, odniesla som si odtiaľ krásne spomienky, ale aj nové vedomosti

Nedeľné dopoludnie patrilo Svätohubertskej omši so slávnostným sprievodom, ktorý bol sprevádzaný sokoliarimi, poľovníkmi, lukostrelcami a lesníkmi, ktorí niesli uloveného jeleňa spolu s obetnými darmi.

a skúsenosti starších lesníkov. Myslím si, že na dňoch Sv. Huberta sa nezúčastnili len ľudia z lesníckeho a poľovníckeho „fachu“, ale aj ostatní návštevníci, ktorí hľadajú oddych a dobrú náladu v krásnom prostredí kaštieľa.

Ja ako žiačka druhého ročníka som sa na takomto podujatí zúčastnila prvýkrát

Text a foto: Nina Hoduliaková 2.E, Petra Kyjovská

Písek - Šumava

15. október 3:00. Čas, kedy sme vyrážali do Čiech za novými „poznatkami“. Cesta bola dlhá- do Písku to bolo vyše 700km, ale o 10:00 sme dorazili pred

lesnícku školu. Architektúrou sa dosť podobala našej.

Hneď po príchode sa nás ujal pán Ing. Bílek, ktorý nám ukázal, kde budeme bývať. Chápal, že asi budeme unavení, tak sme celučičký deň prespali. No čo, dobrý začiatok 3 týždňov... Na ďalší deň nás oboznámili so školou, poukazovali učebne, spravili prezentáciu o ich krajine. Pri tomto „spoznávaní“ sme badali akési rozdiely. V jednom vynikali oni- v druhom my. Napríklad oni mali na stenách len fotky tabiel, zatiaľ čo my máme pekne celé i keď takto sa toho menej

zmestí. Im zase hralo do karát, že boli o čosi lepšie vybavená škola – z hľadiska techniky. Potom sme išli do školských lesov – polesia.

Tam sme ostali dosť ohúrení. Mali vlastnú diviačiu oboru, chovali strašne veľa bažantov, presné číslo sme sa nedozvedeli, ale bolo ich iste okolo 1000 . A nakoniec mali aj oboru pre pasrnce. Polesie sa rozprestieralo na 700ha.

Na ďalší deň

sme išli na cvičenia z Hul. Téma - meranie výšok. Najprv sme prevracali očami, ale po chvíli sme zistili, že nie sme dutí a vedeli sme skoro všetko, na čo sa nás opýtali a tak sme pomáhali učiť tretiakov narábať s jednotlivými prístrojmi. Okolo tretej nás čakal odchod na Šumavu. Tam sme sa tešili hádam najviac. Ubytovali nás v dome. Áno, celý

dom sme mohli „okupovať“. Hneď sme sa so všetkým oboznámili a skultúrnilí si bývanie. Ráno budíček o 6:30 a o 7:30 sme nastupovali do práce. Prišli sme do jelenej obory a mohli sme zabíjať drevené dosky na plot, lebo po ruji bol ten starý úplne rozbitý. Ďalšou našou činnosťou bolo pílenie, kálanie

a ukladanie dreva, čistenie repy na zakrmovanie. Po robote sme chodievali na posed, ale bohužiaľ sa nič nezadarilo. Celkový dojem z Česka je veľmi dobrý. Páčilo sa nám tam... Určite lepšie, ako s trápiť v škole. Ale, čo už narobíme... Treba všetko v škole podobiehať

a hurá na maturitu...

Text a foto:
D.Porubiak
J.Haraga 4.B

STÁŽ V POĽSKU

Naša cesta sa začala v nedeľu večer 15.10.2012. Stretli sme sa na vlakovej stanici v Banskej Štiavnici. Boli sme plné očakávania zo spoznávania novej krajiny, z cestovania a z ľudí, ktorých spoznáme. Mali sme obavy ako dopadne cesta, či sa nestratíme alebo náhodou nenastúpime na zlý vlak. Cesta do Bratislavy bola dosť zlá, keďže sme polovicu cesty prestáli. Našťastie sme si to vynahradili cestou do Varšavy. Naplno sme si užili cestu v lôžkovom vagóne a sladko sme si pospali. Vo Varšave na stanici sme márne hľadali zmenáreň a snažili sa dohovoriť s Poliakmi. Nakoniec sme to vzdali. Dali sme si úžasnú kávu a pokračovali sme v našej ceste. Po 22 hodinách sme

unavené konečne vystúpili v Tuchole. Na stanicu pre nás prišiel zástupca školy aj s dvomi chalanmi, ktorí nám ochotne pomohli s batožinou. Odviezli nás na internát. Ubytovali sme sa v útulnej izbičke a konečne si poriadne oddýchli. Večer pre nás prišli Tomáš a Viktor. Boli to chlapci, ktorí nás mali na starosti počas pobytu. Poukazovali nám mesto a oboznámili s programom nášho pobytu. Na druhý deň

sme išli na prax do lesa so žiakmi tretieho ročníka. Mali zaujímavé praxe, pretože sa podrobnejšie zaoberali učivom. Počas praxe boli skúšaní horárom. Páčilo sa nám ,že si na praxe nosili jedlo z jedálne a čaj. Jeden z lesníkov bol veľmi iniciatívny a keď videl, že nemáme chalanom na praxi ako pomôcť ,povozil nás po lese a poukazoval nám zaujímavé miesta. Jedným z nich bolo Kozie jazero, ktoré bolo zaujímavé tým, že na jeho hladine plávalo 7 malých ostrovčekov. Tie sa pohybovali podľa sily a smeru vetra. Ukázal nám tiež miesto, kde sa prekrývali Veľký kanál Brdy s malým kanálom Brdy tak, že jeden kanál tečie popod druhý. Dokonca je to vybudované tak, že sme mali možnosť stáť nad malým kanálom a zároveň nad nami tiekol veľký kanál. Takto sme na praxe chodievali každý pondelok, utorok a streda.

Štvrtky a piatky sme trávili oboznamovaním mesta, školy a okolitej krajiny. Prvý víkend sme mali voľný. Lepšie sme sa skamarátili s niektorými študentmi, ktorí zostávali na víkend spolu s nami na internáte. Samozrejme, ako inak, medzi prvými boli sokoliari. Ďalší týždeň okrem praxí, sme sa boli pozrieť na vysokej škole lesníckej v Tuchole. Taktiež sme navštívili múzeum „Bory Tucholské“. Počas druhého víkendu sme mali možnosť zísť k moru do

prístavného mesta Sopot. Samozrejme ,bola príliš veľká zima na to, aby sme sa s radosťou vrhli v plavkách do mora. Po obhliadke prístavu sme sa presunuli do mesta Kdaňsk, kde sme sa zúčastnili na svätohubertovskej omši. Posledný týždeň sme navštívili školskú preparátorňu. Okrem preparátov sme si mali možnosť vyskúšať, ako sa pripravuje Stehlík. Navštívili sme aj trubačský krúžok. Pán profesor nám poukazoval svoju neskutočne veľkú zbierku trubačských nástrojov z rôznych končín sveta. Bohužiaľ, všetci odišli domov na jesenné prázdniny a nám nezostalo nič iné, ako posledné dni nášho pobytu stráviť osamote. Využili sme však možnosť a spravili sme si výlet do mestečka Torun. Boli sme ubytované v malom Hosteli v krásnej staromestskej časti. Mesto bolo naozaj krásne. Pýšilo sa honosnými katedrálami a množstvom starých kostolíkov. Po dvoch dňoch sme s ľútosťou opustili toto mestečko a pobrali sa naspäť do Tuchole. Na druhý deň sme si pobalili všetky veci a vydali sa na spiatočnú cestu domov. Za

tri týždne sme sa naučili veľa nových vecí, zopár slov po poľsky, získali nových priateľov a spoznali ďalšiu krajinu.

Text a foto: Daniela Pustaiová, Eva Beňová, 4.E

Ocenenie primátorky mesta

Ocenenie primátorky mesta

Dňa 16. novembra 2012 primátorka Banskej Štiavnice Mgr. Nadežda Babiaková, pri príležitosti Dňa študentov, slávnostne prijala a ocenila v obradnej sieni MsÚ najlepších študentov zo stredných škôl okresu Banská Štiavnica. Po krátko uvítacom príhovore nasledovalo už spomínané oceňovanie. Z našej školy boli ocenení títo žiaci : Nina Hoduliaková, Miroslava Tomášová- 2.E. Eva Beňová, Daniela Pustajová- 4.E a Jakub Gaži - 4.A Oceňovalo sa väčšinou za výbornú dochádzku, skvelý prospech alebo reprezentovanie v súťažiach. Jeden

žiak bol dokonca odmenený aj za záchranu života. Nakoniec sa nám pani primátorka poďakovala a my sme išli šťastní a hrdí s ocenením, ktoré pre nás veľa znamená.....

Nina Hoduliaková,
Miroslava Tomášová, 2.E
Foto: Norbert Soročina

Pridaj sa k nám – staň sa dobrovoľníkom!

Program Mládež v akcii

IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže, ktorý sme predstavili v predošlom čísle, sa ako jediná štátna inštitúcia v našej krajine venuje práci s mládežou. Do širokého spektra aktivít IUVENTY patrí aj program **Mládež v akcii**, ktorý je určený mládeži od 13 – 30 rokov. Tento program zastrešuje niekoľko akcií, no v tomto čísle sa budeme podrobnejšie venovať hlavne Európskej dobrovoľníckej službe.

Európska dobrovoľnícka služba (**EDS**) poskytuje mladým ľuďom:

- ✓ príležitosť, ako stráviť v zahraničí až jeden rok vo všetkých krajinách EÚ, krajinách EZVO (Island, Lichtenštajnsko a Nórsko), programových krajinách a ostatných krajinách sveta,
- ✓ urobiť niečo pre seba,
- ✓ pomôcť druhým,
- ✓ spoznať inú krajinu, kultúru a pri tom sa niečo naučiť.

Pobyt dobrovoľníka v zahraničí sa financuje z prostriedkov Európskej únie, dobrovoľník pôsobí v neziskovej organizácii a vykonáva činnosti v prospech miestneho spoločenstva. Viac o tom, ako to celé funguje, sa dozviete v nasledujúcich riadkoch.

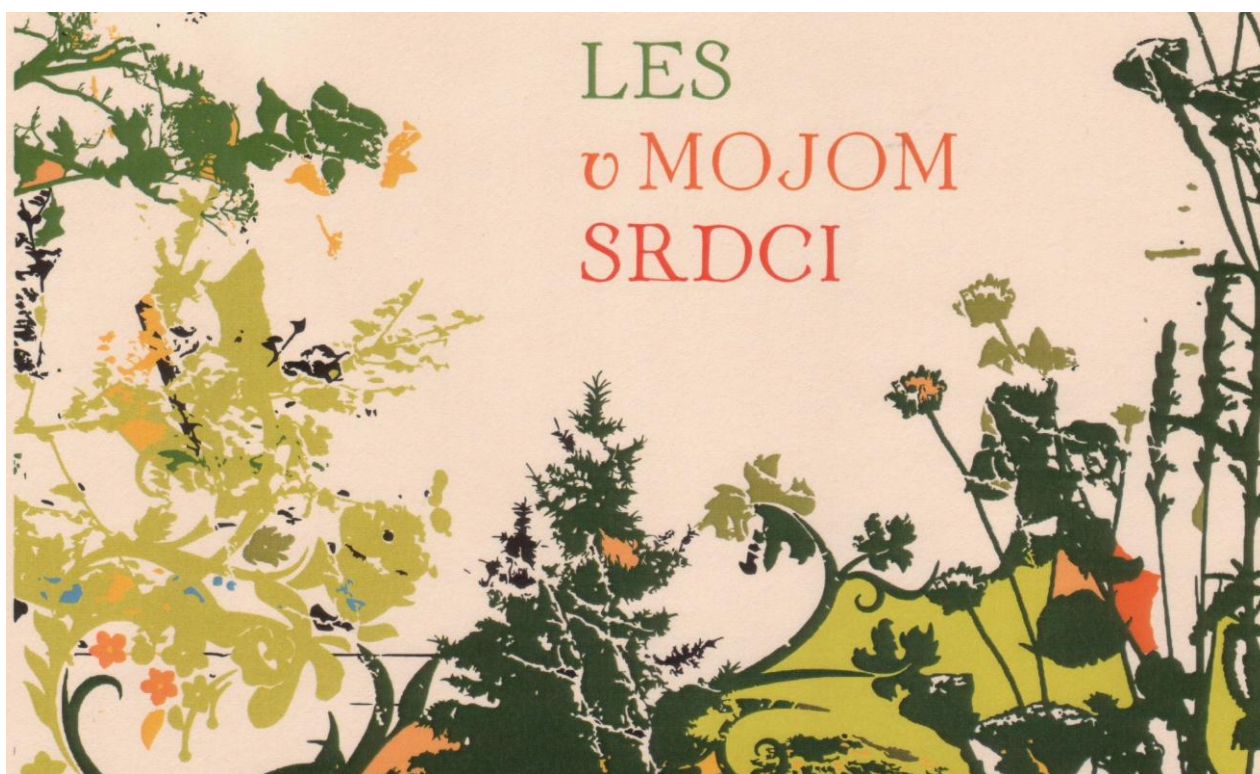
Vďaka Európskej dobrovoľníckej službe a jej vzdelávaciemu rozmeru tak môžu dobrovoľníci:

- ✓ objaviť svoj **osobný potenciál**,
- ✓ získať **schopnosti a zručnosti**, ktoré potom môžu využiť v praxi,
- ✓ nadobudnúť **nové kompetencie** do života,
- ✓ vybudovať si **postoje**, ktoré im pomáhajú presadiť sa v pracovnom živote,
- ✓ formovať svoju **osobnosť a postoj k svetu** okolo.

Všetky nadobudnuté skúsenosti v závere svojej dobrovoľníckej služby zhodnotia a zahrnú do osvedčenia - **Youthpass**, ktoré je potvrdením výsledkov neformálneho vzdelávania počas dobrovoľníckej služby a má dobrovoľníkom poslúžiť v ich ďalšom živote, napríklad pri žiadosti o prijatie na štúdium alebo pri hľadaní si zamestnania.

Dobrovoľníci Európskej dobrovoľníckej služby sú zároveň akými neformálnymi „veľvyslancami“ Slovenska v zahraničí. Často sa dostanú do takých kútov sveta, kde obyvatelia o Slovensku sotva počuli. Pre dobrovoľníka je to vždy príležitosť, aby predstavil svoju krajinu. Európska dobrovoľnícka služba zásadným spôsobom obohatila životy tisícok mladých ľudí a vy máte možnosť sa k nim pridať.

Všetky informácie o EDS sa dozviete na: <http://www.iuventa.sk/sk/Mladez-v-akcii/O-nas/Akcie-programu/Akcia-2-Europska-dobrovolnicka-sluzba.alej>.

Literárno-výtvarná súťaž študentov stredných škôl

BBSK - Pohronské osvetové stredisko Žiar nad Hronom, zorganizovalo „nultý“ ročník literárno-výtvarnej súťaže: Les v mojom srdci. Cieľom bolo rozvíjať ekologickú a environmentálnu výchovu, viesť mládež k ochrane prírody, ale aj prezentovať tvorbu mladých a talentovaných žiakov. Do súťaže sa zapojilo 25 žiakov zo štyroch škôl (SOŠL- Banská Štiavnica, SOŠ- Biacovce, Gymnázium- Banská Štiavnica a OU- Spišská Nová Ves).

Odborná porota (akademický maliar Marian Ruman, výtvarníčka Oľga Kuchtová, PhDr. Eleonóra Bujnová, CSc, Janka Bernáthová, Mgr. Renáta Taligová) hodnotila výtvarné a literárne práce,

z ktorých mnohé mali vysokú úroveň. Žiaci našej školy získali niekoľko ocenení, ktoré svedčia o tom, že táto téma im je skutočne veľmi blízka.

Výtvarná časť -

1.miesto: Daniela Pustaiová 4.E

2.miesto: Miroslava Tomášová 2.E

3.miesto: Gabriela Brečková 4.E

Literárna časť - próza

2.miesto: Erik Filípek 3.E, Jozef Rozkošný 4.A

3.miesto: Ondrej Zúbek, 3.A

Literárna časť - poézia

2.miesto: Patrik Melich 4.A

Všetkým zo srdca gratulujeme.

Text a foto: L.J

Vlastná tvorba

Ty si tá....

Ty si tá, ktorú mám najradšej,

ty si tá, ktorú najviac milujem.

Ty si tá, ktorú chcem v náručí nosiť,

ty si tá, ktorej najviac dôverujem.

S tebou sa chcem po hájoch túlať,

s tebou sa chcem zbližiť.

S tebou sa cítim ako v nebi,

s tebou len chcem byť.

Si ako rozkvitnutý kvet,

si nežná ako srnča.

Si Božou krásou obdarená,

si slobodná ako vtáča.

Tvoj úsmev je najkrajší,

tvoja краса je neprehliadnuteľná.

Tvoja energia ma vždy dobije,

ty si celá proste jedinečná.

Daj mi aspoň nádej..

Vari som ti nejakú ublížil,

alebo som ťa nejakú ponížil.

Keď so mnou nechceš ísť von,

a že s tebou chodí stále len on.

Sama keď si, si úplne iná,

ale s ním si ako vymenená.

Ja ťa mám rád ako nik,

a vôbec nie som podvodník.

Asi ma nemiluješ ako ja teba,

asi ma nechceš vedľa seba.

Ale ja ťa budem mať rád,

i keď to bude tvrdý pád.

Je to môj osud byť sám,

ani kúsok nádeje už nemám.

Žiť sa mi už nechce ďalej,

lebo už nemám žiadnu nádej.

Jakub Badrna, 1.E

Ja ti neublížim.....

Prečo sa ma bojíš?

Ja ublížiť ti nechcem.

Chcem ti len povedať, že sa mi strašne páčiš.

Veriť mi možno nebudeš, ale ja ťa milujem.

Nechceš sa so mnou baviť,

neviem čo som ti spravil.

*Chcel by som sa ti ospravedlniť,
prepáč, že som ťa lúbil.*

Ja ťa mám rád stále,

i keď ty o mňa nestojíš.

*Tú lásku čo k tebe cítim,
ty stále necítiš.*

Snažím sa s tým zmieriť,

že so mnou nechceš nič mať.

*Ťažko sa mi bude žiť,
ale chcem ťa aspoň za kamarátku mať.*

*Budeš teraz za blázna ma považovať,
kľudne, nebudeš ani prvá ani posledná.*

*Myslel som, že ty budeš trochu iná,
že ty ma budeš aspoň trochu rada mať.*

...len sa so mnou hráš

*Tebe sa vždy podarí ma zlákať,
tvojím šarmom a krásou.*

*A potom nútiš srdce moje plakať,
keď odídeš za svojou láskou dávnou.*

*Pár dní si ku mne milá a potom náhle sa
zblázniš,*

ty sa so mnou len stále hráš.

*Neviem či si tak len deň krátiš,
ale zábavu z toho zjavne máš.*

*Prečo som bol taký blázon,
stále som za tebou páliť.*

*Už viem prečo si zrazu nechcela ísť von,
strašne som sa v tebe zmýlil.*

*Snád' začneš ma mať opäť rada,
ja sa ti pokúsím lásku ešte dať.*

*Len aby nebolo neskoro,
keď budem inú po mojom boku mať.*

Jakub Badrna, 1.Ľ

Ked' ju stretneš...

Ked' ju stretneš a ked' spomenie si,
povedz, že ja som sa vôbec nezmenil.
Pár priateľ'ov mám, všetko po čom som snil.
Ked' ju stretneš a ked' spomenie si...

Ked' ju stretneš, opýtaj sa jej,
či jej sen sa niekedy vyplnil.
A či lásky sa k nám späť vracajú.
Ked' ju stretneš povedz, že ja som to
nezapríčinil.

Všetko čo som vravel jej zobral čas,
všetko uschoval okrem nás.
Iba nás rozdelil svojou diaľkou, ktorou šiel.
Život to chcel, odlúčenie dvoch tiel.

Ked' ju stretneš a ked' spomenie si,
len opýtaj sa jej, či má šťastia dost'.
A prečo chce d'alej meniť svoje adresy.
Prosím, sprav mi aspoň jednu láskavosť'.

Ked' ju stretneš a ked' spomenie si...

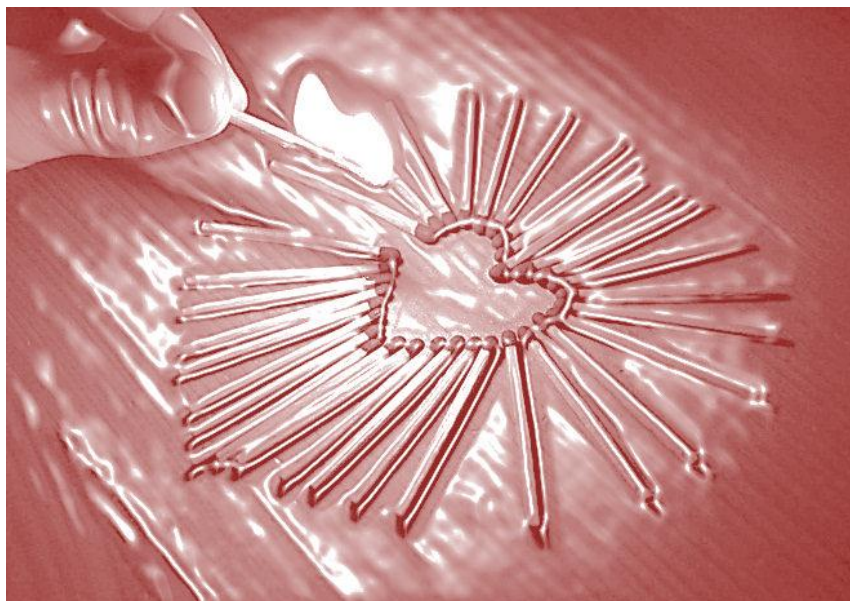
...moja láska k tebe....

Si krásna ako kvet, taká nežná ako srnča. Tvoje vlasy sú ako hodváb z toho najkrajšieho materiálu. Tvoje oči ma vždy dostanú svojou krásou. Tvoja tvár je proste nádherná, tvoja tvár mi nedá v noci spávať. Som z teba unesený, krajšej ženy som nikde nestretol. Vždy keď t'a stretnem pulz mi na maximum vystúpi, potom to hodiny rozdýchavam, lebo tvoja krása je ako energetický nápoj. Pohľad na teba ma vždy zohreje a povzbudí v tomto zvláštnom svete. Ani si nevieš prestaviť ako t'a mám rád. Život by som dal za teba. Na rukách by som t'a nosil. Keby sa dala predat' moja láska k tebe, tak by som bol milionár. Na svete niet nikoho, koho by som tak miloval ako teba.

Len a len pre teba....

Láska je pre niekoho len slovo. Pre niekoho ani to. Ale pre mňa je niečo neopísateľné. Láska je to, čo k tebe cítim. Možno za blázna ma máš, ale je to tak. Poznám desiatky ba až stovky žien ,ale k nijakej som tak necítil lásku ako k tebe. Keď ťa stretnem som celý unesený. Je mi ct'ou byť s tebou vonku. Možno ty to necítiš, ten pocit. Keď ťa odprevádzam mám pocit akoby som ťa strácal, strácal to teplo, ktoré ma pri srdci hreje. Keď odchádzam smútok ma pochyťí, že s tebou ešte nemôžem byť. Celý večer a noc nad

tebou premýšľam. A nemôžem sa dočkať tej chvíle, keď ťa znova stretnem. Keď ťa stretnem, pri srdci ma zahreje, náladu mi pozdvihneš. Keby si ty vedela akú lásku k tebe cítim, ako ťa mám rád. Život by som dal za tvoj. Možno sa smeješ a možno plačeš. Možno mi veríš a možno nie. Ale

to, čo ti píšem je pravda a je to písané zo srdca a lásky len a len pre teba....

Nechaj to tak, už mi nič nie je...

Zdáš sa mi nejaká zvláštna. Čo ti je? Čo ťa trápi? Si ticho, až sa toho ticha bojím. Hlavu skláňaš a pozeráš do zeme. Stále si ticho. Pritisla si sa ku mne. Hlavu si o moje plece opieraš. Za ruku ma držíš, ja ťa jemne hladím. Pozerám do tvojej tváre, tvoje veselé oči zrazu boli smutné. Čo! Preboha, vari som to zapríčinil ja? Ten smútok čo máš v srdci. Z tvojich očíek neistota vyčítať sa dá. Zrazu som aj slzu zazrel. Ako ti steká po tvári. Prvý raz ťa vidím plakať, neviem ako ťa rozveseliť. Oči tvoje uplakané sú, a ty si sa len trochu na mňa pousmiala. Pobozkala si ma na líce a smutne povedala: „Nechaj to tak, už mi nič nie je.“ Ja som sa už konečne upokojil, ale stále mám pocit, že ťa niečo trápi. Nechávaš si to pre seba, nikomu to nehovoríš. Povedz to aspoň mne, láska moja, čo ťa trápi. Pomôžem ti tvoj žiaľ utíšiť. Ale ty nechceš, len stále opakuješ: „Nechaj to tak, už mi nič nie je...“

J. Badrna, 1.E

Obrázky:<http://bodrisebastian.deviantart.com/art/P-S-Ich-liebe-dich-151216633>,<http://gefuehlederliebe.blogspot.sk/>,
[http://www.kwick.de/rainboow /blog/entry/75620526/casper-in-deinen-armen/](http://www.kwick.de/rainboow/blog/entry/75620526/casper-in-deinen-armen/)

Aj stromy sa červenali

Nemusím vám opisovať tú chvíľu, keď je človek zamilovaný, keď mu srdce ide priam z hrude vyskočiť, keď túži lietať ako motýľ po lúke, recitovať verše, či spievať

serenády. A keď vám jedného dňa esemesková holubička doručí správu, že zajtra o 17:00 miestneho času máte objekt svojich snov vyzdvihnúť na tom a tom mieste, skáčete od radosti ako lúčny koník. Zároveň sa vám mozgové závitky varia ako motor na terénnom trabante z obáv ako ju očariť, zaujať, nesklamať ... Alebo sa aspoň nestrápníť.

Vybral som sa k mojej babke po radu. Tá mi prezradila, že láska ide cez žalúdok a hneď mi požičala piknikový kôš z roku 1920 a do vrecka nenápadne šuchla päťeurovku. Zbehol som do Tesca a tam som košík naplnil vákuovo balenými delikatesami. Potom som zavolať kamarátovi, vylíčil mu celú love story a on mi s pochopením požičal svoju červenú fiatku 500. Upozornil ma na jej technické vrtochy a prázdnu nádrž. Pre istotu som zavolať aj druhému kamarátovi, zopakoval mu love story, rozbili sme jeho prasiatko a ovlažili dno nádrže benzínom. Podľa vzoru romantických hrdinov som chcel svoju lásku zahrnúť aj kvetmi. Najradšej by som jej kúpil tucet červených ruží ako

Honzík Novotný, ale vo vrečku mi už neostal ani cent. Vošiel som teda do kvetinárstva a tretikrát zopakoval svoju love story životom unavenej predavačke. Nevie, či ju dojal môj príbeh, alebo sa ma potrebovala čo najskôr zbaviť, keď mi zo skladu priniesla karafiáty, slušne povedané „unavené životom viac než ona“. Večer som si ešte pozrel romantický film od Rosamundy Pilcherovej a aj keď som sa na nasledujúci deň pripravil podľa najlepšieho vedomia a svedomia, v noci som ani oka nezažmúril. Deň sa vliekol ako smola. Od rána som sa pripravoval a záverečný pohľad do zrkadla ma uspokojil. Vytrhol som si posledné štyri chlpy z nosa a deravú ponožku ukryl v značkovej teniske. S babkiným košíkom a s karafiátmi, ktoré som večer zabudol dať do vody, som sa vtesnal do voza. Nemohol som naštartovať, tak ma roztláčili deti z našej osady. A keďže dochvilnosť je výsada kráľov a ja som sa cítil ako kráľ, o 17:00 stredoeurópskeho času som dorazil z bodu A do bodu B.

Takmer som ju nespoznal. Vyzerala ako novodobá Jana z Arcu, bojovníčka hnutia Grinpis. S otvorenými ústami pozerala na moje auto. Zdá sa, že som urobil dojem...

Cítil som sa ako vo sne. Sedel som s ňou uprostred rozkvitnutej lúky, okolo nás spievali vtáky a lietali motýle. Spomenul som si na prekvapenie, ktoré sa celú cestu varilo za zadným sklom. Boli to moje karafiáty. Vytiahol som ich a podišiel k nej. Kľakol som si na koleno a s patričnou dávkou elegancie som ju obdaroval. Kvety ju asi zaujali, keďže dlhý čas na ne pozerala. Nezmohla sa ani na pus. Napadlo ma, že je asi hladná, nuž vybral som všetky akciové výrobky z babkinho košíka a pozval ju k romantickej večeri. Jedla sa ani nedotkla, tak som to zjedol sám. Slniečko pomalinky zapadalo a keď sa mi ani po použití poslednej zápalky nepodarilo založiť oheň a z blízkeho lesa sa ozývalo zlovestné praskanie konárov, dal

som sa na ústup. V pohodlí fiatky som si predstavoval, ako ju zahrniem dotykmi a bozkami, ktoré som si starostlivo nacvičoval doma pred zrkadlom. Prešlo pár minút, ale ona nikde. Napadlo ma, že si rúžuje pusinu, alebo si odskočila do lesa. No keď som sa pozrel do späťáku, videl

som, ako po lúke nahnevane zbiera odpadky. „HÁDAM MI TO LEN NECHCE

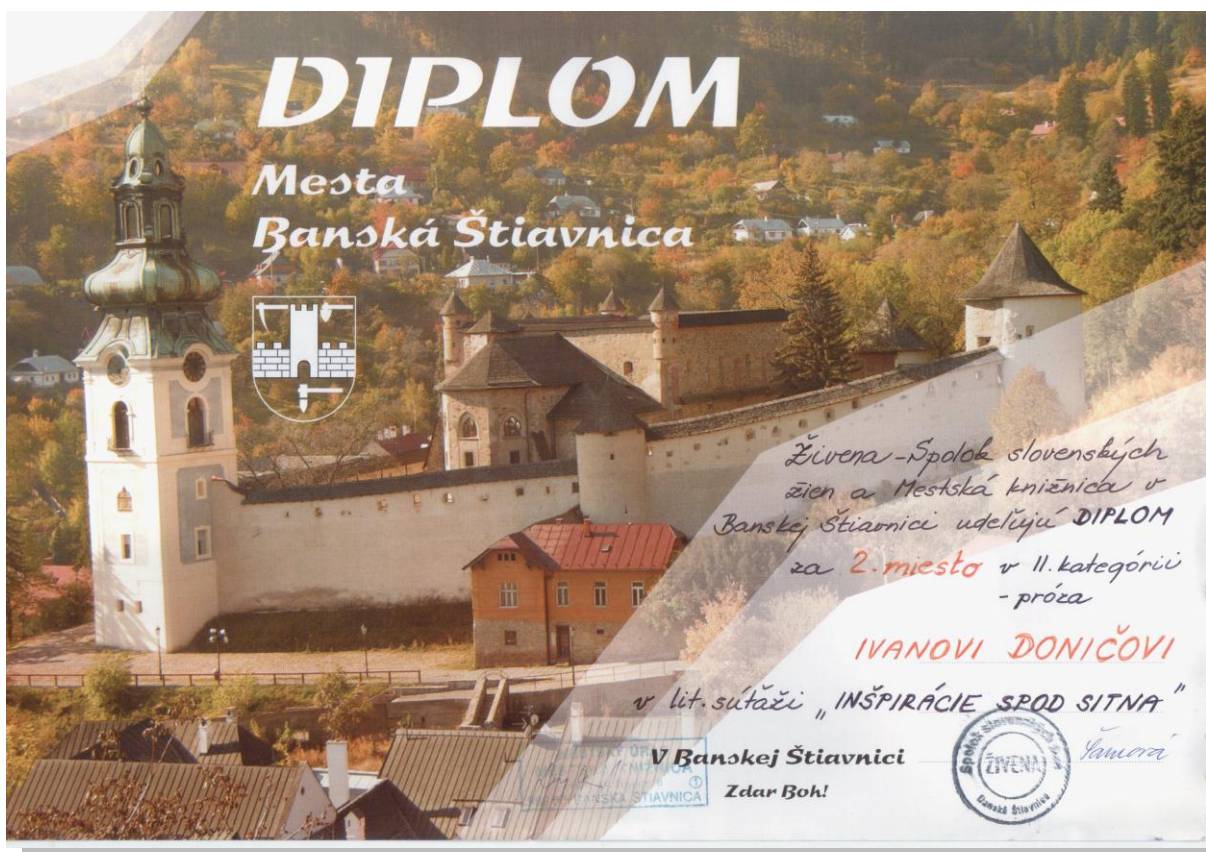
DAŤ DO AUTA?!“ prebehlo mi myslou. Keď som videl, že to myslí vážne, ani neviem ako som naštartoval a milú slečnu nebezpečnú, ktorá zjavne nevie čo sa patrí, som nechal tam, uprostred lesa. Celou cestou som rozmýšľal nad tým, aké sú ženy nepochopiteľné stvorenia.

Vošiel som do krčmy, kde už všetci zainteresovaní kamaráti netrpezlivo očakávali happy end mojej love story. Myslím si, že aj autorky romantických románov by si vlasy trhali nad tým, s koľkým nepochopením sa stretlo moje milujúce srdce počas toho osudného večera.

Ivan Donič, 4.B

Obrázky: <http://www.ev-akademie-rheinland.de/themen/Heilsame-Erinnerung.php>
<http://www.flickrriver.com/groups/endlager-natur/pool/interesting/>

Práca „Aj stromy sa červenali“, ktorej autorom je IVAN DONIČ zo 4. B sa v 18. ročníku literárnej súťaže **INŠPIRÁCIE SPOD SITNA v kategórii stredné a vysoké školy umiestnila v konkurencii 21 autorov na 2. mieste.** Vyhlasovateľom súťaže sú Mestská knižnica v Banskej Štiavnici a ŽIVENA – Spolok slovenských žien v Banskej Štiavnici. Práce hodnotila 3-členná porota v zložení: PhDr. Nora Bujnová, Mgr. Renáta Taligová a Jolana Šamová.

Chlapec z bezpečnostnej zóny

Deň sa blížil ku koncu a na nebi sa objavovali prvé hviezdy. Niektorí chlapi už šli spať po náročnom dni. Ležal som na zemi pod holým nebom, prikrytý blúzou z maskáčov a hľadel na jasnú oblohu.

Hviezdy boli roztrúsené po oblohe a ja som cez pozeral na tú najjasnejšiu. Zadival som sa do nej a vtom som si pomyslel na domov. V srdci som pocítil smútok, že je odo mňa tak ďaleko a že nemôžem ležať vo svojej posteli.

Pokúšal som sa zaspáť, ale stále mi po rozume behala túžba byť už doma. Keď sa mi to konečne podarilo veliteľ zakričal: „Poplach!“ Ani neviem ako, ale hneď som stál v pozore a čakal, čo sa bude diať. Dostali sme hlásenie, že do bezpečnostnej zóny prenikli dajakí civilisti. Museli sme ich čo najrýchlejšie nájsť a previezť na základňu. Lenže to nebolo také jednoduché, pretože mohli byť ozbrojení a mohla to byť aj pasca. Takže sme museli rátať aj s tým najhorším.

Chlapi naskákali do áut a rýchlo sa premiestnili na miesto zásahu. Ja som čakal na základni. Dal som rozkaz, aby pripravili všetko

potrebné, keby sa nedaj Boh stalo niečo zlé a bolo treba niekoho ošetrovať. Chlapi sa však stále nevracali. Začínal som byť už nervózny, lebo na základni bol až príliš veľký pokoj. Taký desivý ako pred tou najväčšou búrkou. Keď som vošiel do sanitného stanu mal som pocit, akoby každú chvíľu malo prísť niečo zlé. Nervózne som pobiehal hore-dolu, ale po celý čas som nedokázal myslieť na nič iné. Desivý pocit, ktorý vychádzal z môjho najhlbšieho vnútra bol čoraz zlovestnejší.

Nemám predstavu koľko času ubehlo, ale z myšlienok ma vytrhol až škripot bŕzd ozbrojeného vozidla. Vyskočil s neho vojak a bežal rovno ku mne: „Rýchlo sa pripravte, o chvíľu privedú ranených.“ Nevedel som, čo sa stalo, ale zalarmoval som všetkých ošetrovateľov nech sa pripravia. O malú chvíľu prišiel džíp

a priviezol prvých zranených. Ich poranenia neboli až také vážne. Boli to len silné odreniny a škrabance od črepov. Keď prišlo druhé vozidlo to už bolo horšie. V aute bol zranený civilista. Malý chlapec, ktorý mal prestrelenú nohu. Guľka mu prešla rovno cez stehno a zasiahla tepnu.

Len vďaka rýchlemu zákroku vojakov nevykrvácal. Mojou úlohou bolo zastaviť krvácanie, vyčistiť ranu od prípadných črepov a zašit' ranu. Priniesli mi ho na sálu a začal sa boj s časom. Chlapec stratil veľa krvi, takže bola potrebná aj transfúzia. Vedel som, že táto noc nebude krátka. Na svojich pleciach som mal zodpovednosť za mladý život.

Po náročnej operácii som vyšiel von a snažil sa zistiť, čo sa vlastne v túto prekliatu noc stalo. Z dôveryhodných zdrojov som zistil, že keď sa naši muži snažili dostať k civilistom, tak ich auto zaujalo pozornosť a miestni povstalci po ňom začali páliť. Guľky lietali všade naokolo, ale našim vojakom sa našťastie nestalo nič. Len tento malý chlapec až také šťastie nemal. Schytala to jeho noha, ktorú sa mi našťastie podarilo zachrániť. Jeho brat mal ale väčší problém. Guľka mu zasiahla pľúca a srdce a zraneniam podľahol. Keď som to počul, mráz mi behal po chrbte.

Slnko už vychádzalo a ja som potreboval ísť konečne spať. Lahol som si, ale stále mi pred očami behala tá hrôza. Nevedel som si predstaviť, čo bude ďalej s malým chlapcom, ktorý stratil svojho brata. Po bezsennom spánku som bežal rýchlo do stanu za chlapcom. Zranenie sa mu pomaly zaceľovalo a nádej, že bude opäť behať, bola čím ďalej väčšia. Sadol som si k nemu a snažil som sa ho nejako

rozveseliť. Vedel, že prišiel o svojho súrodenca. Najhoršie bolo, že všetku tú hrôzu videl na vlastné oči. Z jeho ustráchaného pohľadu sa dala vyčítať neistota, ale zároveň aj vďačnosť. Sľúbil som mu, že keď sa uzdraví zahráme si spolu futbal. Po pár týždňoch sa chlapec

naozaj zotavil. Bol som akurát v jedálni, keď za mnou prišiel. Smutne sa ma spýtal či som na svoj sľub nezabudol. Sadol si ku mne, podal som mu banán, ktorý som dostal k obedu a netrpezlivo čakal, kedy pôjdeme von a začneme hrať.

Pri futbale nemyslel na trápenie, ktoré sa jemu a jeho rodine stalo. Po celý čas mi v hlave vírila otázka prečo nemôže behať a hrať sa so svojím bratom. Stačil jediný okamih a prišiel o život mladý človek. A to len kvôli nejakému lotrovi, ktorý nevie, že to najcennejšie je ľudský život.

Jakub Badrna, 1.E

Obrázok: <http://view.stern.de/de/picture/Kinder-auge-Emotionen-ausdruck-Angst-Gewalt>, <http://siahvaschtakinegi.blogspot.sk/>, <http://www.zeit.de/politik/ausland/2011-10/libyen-verletzte-luftbruecke>, <http://www.bibernetz.de/wvs/praxisideen-fussball.php>

Don

Človek má v živote veľa priateľov. Ale hovorí sa, že pes je najlepší priateľ človeka. V mojom prípade to platí na sto percent.

Raz ráno som sa zobudil a rozmýšľal, čo

Odišiel hoci mal zostať

budem počas dňa robiť. V tú ranu som počul ako z búdy kňučí môj pes Don. Napadlo ma, že sa s ním môžem ísť prejsť do hory. Prezliekol som sa a zobral som obojok s vodidlom. Hneď ako ma Don zbadal, začal okolo mňa od radosti

poskakovať. Spoločne sme sa vybrali na cestu.

Po ceste na lúku si označoval všetky „svoje“ miesta. Vždy sme sa zastavili pri jednej z bráničiek, kde boli psy, s ktorými sa poznal. Pooňuchávali sa a pokračovali sme v ceste. Vyšli sme na lúku, ktorá sa volá „Mlynáreje“. Ja ju volám „Nekonečná lúka“, pretože je veľmi dlhá.

Pocvičil som s ním odloženie, aby nevyšiel z cviku. Spravil to perfektne a za to som mu dal maškrtku. Pustil som ho na voľno a začali sme sa spolu naháňať po

lúke. Unavení sme si ľahli do vysokej trávy a oddychovali sme.

Po odpočinku Don, ako zvyčajne, odbehol duriť. Pes, ako on, by sa mal vrátiť do dvadsiatich minút. Aj keď sa vrátil do tridsiatich, vôbec mi to nevadilo. Vyšli sme nad Podhorskú cestu. Don znova odbehol. V tom som započul silný motor auta a silné buchnutie. Zišiel som na cestu a videl som, ako sa Don ťahá po predných nohách za mnou. Pribehol som k nemu a zavolať som otcovi. Povedal som mu, čo sa stalo. Rýchlo nasadol do auta a išiel pre nás. Opatrne sme ho položili na zadné sedačky do auta. K zverolekárovi sme nestihli prísť. Po ceste mu vystrelo predné nohy a navždy odišiel.

Otec ho pochoval sám. Ja som na to

nemal odvahy. Na jeho hrob položil veľký, ostrý kameň. Často spomínam na Dona a na všetko,

čo som s ním zažil. Boli to väčšinou pekné chvíle. Ale jedno viem, že takého psa, ako bol Don, už nikdy nebudem mať.

Lukáš Paulík, 1.A

Nella

Na Vianoce v roku 2005 som dostal šteniatko, ktoré som pomenoval Nella. Prvý mesiac som sa nevedel od nej ani odtrhnúť, nechcel som chodiť ani len do školy. Mamina ma nútila, no nevedela so mnou ani pohnúť, tak ma prvý týždeň po vianočných prázdninách nechala doma. S Nellou som vyrastal, bola ako moja najlepšia kamarátka. Keď oslávila prvý rok, minul som na môjho štvornohého miláčika všetky svoje úspory. Kúpil som jej krásnu a priestrannú psiu búdu.

Jedného krásneho, slnečného dňa som sa vybral s Nellou na prechádzku do hory, ktorá obklopuje našu dedinu. Keď som sa dostal hlboko do lesa, tak som Nellu vypočil z vodidla, aby si pobehala. Najskôr som ju zaviedol na priehradu, nech sa okúpe. Hrali sme sa spolu na lúke. Vyšantila sa aj ona aj ja. Bolo nám spolu tak dobre, že som zabudol na čas. Keď sa začalo stmievať, hneď sme sa vybrali domov. Asi po pol hodine cesty sme narazili na hustú bukovú mladinu. Započul som zvuk krochajúcej svine, ktorá vybehla spoza stromu rovno na mňa. Nevedel som čo mám robiť, tak som začal utekať ako najrýchlejšie viem. Kričal som na Nellu, ale snažila sa ju zadržať. Z diaľky som videl ako do nej narazila v plnej rýchlosti. Nellu ten náraz vyhodil asi meter do vzduchu.

Od bezvládnosti som začal utekať domov. Po chvíli, keď som si uvedomil čo sa stalo, som sa s otcom vrátil na miesto, kde sa to stalo. Uvidel som tam len bezvládne telo Nelly.

Keď som ju zbadal, ako tam nepohnute leží, cítil som, ako mi začali stekať slzy po tvári. Bol to najhorší deň v mojom živote. Doteraz som sa nato miesto nevrátil, lebo sa bojím, že sa mi to všetko odzovu premietne v hlave. Neprejde deň, aby som si na ňu nespomenul.

Martin Minár 1.A

Náhodné stretnutie

Raz som sa vybral so svojim psíkom, sučkou Ajdou, na malú prechádzku, aby si trochu pobehala vo voľnej prírode. Keď som chcel prejsť cez priekopu na pole, vyfrnkol neďaleko mňa bažant. Zastal som

a chvíľu ho pozoroval. Stále sa ku mne približoval. Keď bol odo mňa asi na 2 metre, začal niečo zobkať. Po chvíli však odletel a ja som pokračoval v ceste. Ajdu som pustil z remeňa. Chvíľu som sa pozeral po poli. Uprostred poľa, ja a moja sučka Ajda, sme zahliadli srnčiu zver ako sa pasie. Pomaly som sa dostal ku spadnutému stromu, ktorý nazývam „rozhládňou“. Vzal som do ruky ďalekohľad, cez ktorý som uvidel srnčiu rodinku. Pozoroval som ju učupený v tráve. Bolo to síce ďaleko, ale pomalým tempom sa ku mne približovala. Ajda na nich začala štekať. Srnec zdvihol hlavu, v jeho očiach sa zračil strach. Akoby ma pohľadom prosil o pomoc. Rýchlo som Ajdu pritiahol k sebe. Srnec so srnou sa dali na útek, no po niekoľkých skokoch srnec zastal, otočil sa smerom ku mne

a jeho malé uklonenie som bral ako prejav vďaky za to, že som ich nechal v pokoji sa napásť a odísť. S krásnym zážitkom, ktorý som zažil, som sa podelil s otcom aj poľovníkmi z nášho združenia.

Text a foto: Erich Lindák 1.E

Obrázky: <http://liebe-haustiere.de/wp-content/uploads/2012/04/Hund.jpg>
<http://www.hundeschule-potsdam.de/seminare.php?page=seminare/erste-hilfe-am-hund.php>
http://www.allmystery.de/blogs/zerox/bilder_momente_emotionen_teil_v_schmerz_t

MOJE RODNÉ MESTO

Pri návšteve svojho rodného mesta stretávam človeka, s ktorým vždy ruka v ruke kráča neuveriteľný zápach. Je vysoký ako mrakodrap, tenký ako špajdlia. Má dlhé nohy siahajúce až po zem. Telo pripomína vychudnutého chrta, ktorý minimálne dva týždne nejedol. Má modré, nevýrazné oči, ktoré mu pokrývajú asymetrické viečka. Jeho vlasy ani zďaleka nepripomínajú korunu krásy, ale výbuch sopky. Dominantou celej tváre je obrovský červený nos, ktorý je posiaty obrovskými vyrážkami. Oblečenie je každý deň za to isté. Najčastejšie nosí deravé rifle špinavej farby a košeľu s rozdrapkanými rukávami ako šupka z banánu. Obuté má deravé čižmy, ktoré si

už len matne spomínajú na časy, keď ich zdobila podrážka. Proste vyzerá ako sedliak, aj keď žije v meste. Prezentuje sa dosť divným

sposobom. Keď nakupuje v obchode, tak fúrik s náradím odstaví pred obchod ako nejaké Ferrari. Kúpi si obľúbenú značku vína Jolanka, z ktorej sa odpáli pod obraz boží, a pekný deň má za sebou. Je zrejmé, že „týpek“, ktorého stretávam nerieši žiadne vážne starosti, ale vychutnáva každý deň po svojom.

Jerguš Stejskal 2.B

SVET SVET

**Celý svet má veľa krás,
pár z nich má aj naša vlasť.
Máme mnoho kopcov, zveri,
čo vie na nás zuby ceriť.**

**Skalnaté štíty, plesá, rokliny,
aj to sú skvosty našej krajiny.
Demänovská jaskyňa – tam sa
krása začína.**

**Spišský hrad, Beckov, Šaštín, Stráže,
tá nádhera sama sa ti ukáže.
Hej, človeče, pozri sa,
Slovenský raj núka sa.**

**Patince sú letovisko,
termálnou vodou známe,
načo chodiť ku moru,
keď more doma máme.**

SVET SVET

**Na Kysuciach zastav sa,
pri červenastej rope,
do fľaštičky načerpaj si
je jediná v strednej Európe.**

**Príroda nás potrebuje,
veď nám kyslík produkuje.
Naučme sa poriadku,
sypme odpad na skládku.**

**Recyklujme kovy – plasty
Pomôžeme našej vlasti.**

Marek Koleňák 2. B

súdržnosti nášho kolektívu. Veľkou oporou nám bola naša triedna profesorka pani RNDr. Idka Hradilová, bez ktorej by sme to určite nedokázali. Za to jej chceme úprimne poďakovať. Na každého z nás doľahla pri nástupe aj tréma a dojatie, ale po jednotlivých príhovoroch všetky pominuli. Bol to pre nás jeden z mnohých okamžikov, kde sme sa mohli nad sebou trochu zamyslieť a poprosiť o prepáčenie nielen profesorov, ale aj rodičov, ktorí po celý čas stáli pri nás. Po odovzdaní kvetov nasledoval rodičovský tanec, slávnostná večera a voľná zábava, ktorej

Stužková slávnosť 4.B

Dňa 23.11.2012 sa na Internáte SOŠL uskutočnila stužková slávnosť 4.B triedy. Pre všetkých tak výnimočná udalosť, na ktorú sme sa všetci tešili, bola ukážkou

neodmysliteľnou súčasťou bol kultúrny program. Vynikajúca zábava pokračovala do samého rána. Silné dojmy pretrvávali tak isto v nás, ako aj v rodičoch a profesoroch. Budú nám ich pripomínať nielen zelené stužky dospelosti, ale aj pekné spomienky.

Ivan Donič, 4.B, foto: Janka Bernáthová

Stužková slávnosť triedy 4. A

V deň menín nášho spolužiaka Ondreja – 30. novembra 2012, sa na internáte SOŠL konala stužková slávnosť 4.A triedy. Táto výnimočná a prekrásna udalosť stála veľa práce, námahy a bola samozrejme aj ukážkou, aká dôležitá je kolektívna práca a súdržnosť celej našej triedy. Aby bola telocvičňa naozaj krásne vyzdobená a program dokonalý, aby sa ľudia cítili dobre a príjemne – to chce šikovné ruky, veľa tvorivých nápadov a hodiny práce. Neraz sme ostávali zdobiť až do noci alebo aj cez víkend. Bola potrebná každá pracovitá ruka..... S nácvikom programu to tiež nie je ľahké a preto sa chceme poďakovať nášmu triednemu profesorovi Ing. Jánovi Kotlárovi, bez ktorého by sme to nedokázali a nezožali taký úspech. Pred samotnou stužkovou sme mali všetci veľkú trému a často sme si kládli otázku. Ako to dopadne? Dopadlo to výborne. Večer bol plný zábavy, veselosti a dobrej nálady. Nejedna mamička vyronila slzu, keď videla svojho veľkého syna, ako ďakuje za pomoc a prosí o prepáčenie. Všetci si veľmi pochvaľovali slávnostnú

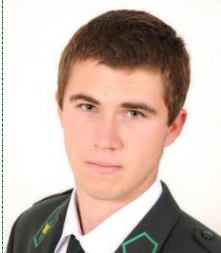
večeru a naozaj krásne prežitý večer, ktorého súčasťou bol aj kultúrny program, na ktorom sme si dali veľmi záležať. Vynikajúca zábava pokračovala až do rána. Jediná škoda, že to všetko ubehlo tak

rýchlo..... Ďakujem všetkým, ktorí sa mohli zúčastniť a dúfam, že prekrásne spomienky z tohto výnimočného večera nám ostanú po celý život.....

Text: Stanislav Nosál 4. A , Foto: Ján Kotlár

4.A ČASTUŠKY 4.A

Benjamín Bakša

Beny ten rád zhody zbiera,
u nich doma je ich veľa.
Športu sa rád venuje,
aj v telke ho sleduje.

Erik Halaj

Štiavnický pán poľovník,
netrafil však ani pník.
Kopovy on nemá rád,
s farbiarmi je kamarát.

Filip Baláž

Filip to je vzorný žiak.
Do hory on chodí rád.
Keď medveďa uvidí,
foťákom ho zachytí.

Ondrej Hudec

Po hore sa mu chodiť nelení,
neraz našiel paroh jelení.
V škole vždy on srandu
spraví,
spolužiakov tým pobaví.

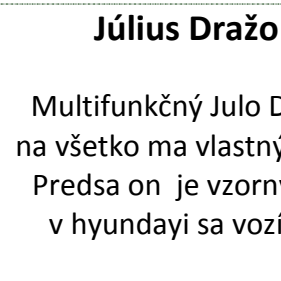
Rudolf Bujna

Rudo tvrdú ranu má,
každého s ňou odrovná.
V škole občas vzorne sedí,
no po škole sa na zver mení.

Martin Jusko

Štefútovský švárny chlapec,
z ekonomiky je veľký znalec.
Tri roky on ticho sedel,
vo štvrtáku sa rozbesnel.

Július Dražo

Multifunkčný Julo Dražo ,
na všetko ma vlastný názor.
Predsa on je vzorný žiak,
v hyundayi sa vozí rád.

Jakub Kováč

Ťažba aj tá slovina,
preňho je to malina.
Traktor LKT a píla ,
to je jeho perspektíva.

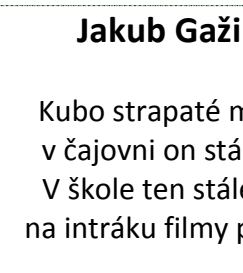
Marek Gavorník

Marek to je futbalista,
škola mu nie je blízka.
Žiadne dvojky jedničky,
stačia mu aj stoličky.

Ľubomír Lipták

Lipták to je optimista,
nezahreší boha krista.
Skautingu sa venuje,
Beargrylsa on študuje.

Jakub Gaži

Kubo strapaté ma vlasy,
v čajovni on stále kvasí.
V škole ten stále spáva,
na intráku filmy pozeráva.

Patrik Melich

Niekedy bol kulturista,
teraz je už ofroudista.
Landrovery miluje,
stále sa im venuje.

Stanislav Nosál

Pracovitý gazda Stano,
k nervom jemu stačí málo.
Dobré vínko rád si pijáva,
potom na heligónke rád
hráva.

Jakub Svatík

Pán poľovník z Jablonice,
strieľa dobre z guľovnice.
Bavoráky, audiny ,
to sú jeho mašiny.

Jozef Rozkošný

Jožo má rad škodovku,
kúpil ju on za stovku.
Všade na nej jazdieva,
somariny robieva.

Radoslav Šonkoľ

Z juhu rado pochádza,
s každým dobre
vychádza.
Balista a poľovník,
slovenčiny milovník.

Štefan Rusko

Števo často domov chodí,
ako mravček doma robí.
Na Pajere na Suzuki ,
odvezie nás na dozvuky.

Dominik Šípka

Od Turčeka prišiel
chlapec,
vyzeral on ako vrabec.
Dneska je už z neho chlap,
pekné dievky má on rád.

Igor Styk

Rád sa s každým pobaví,
celú triedu zabaví.
Lkt-čky, lesné stroje,
tie su jeho, tie miluje.

Matej Turčan

Podnikateľ zo Žiliny,
robí sem tam voloviny.
Dlhé vlasy nosieva,
na skejte on jazdieva.

Patrik Strašík

Nepovie toho on veľa,
no nemá tu on nepriateľa.
Všetky športy robí on,
raz však bude šampión.

Matúš Vazan

Tichá voda brehy myje,
všetky ženy obletuje.
Kynológom veľkým je,
kopovom sa venuje.

Jakub Stredánsky

Kubo to je pracant veľký,
oblbuje všetky dievky.
V posilňovni veľa tlačí,
železo mu už nestačí.

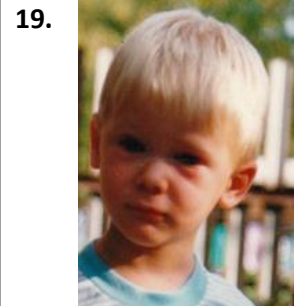
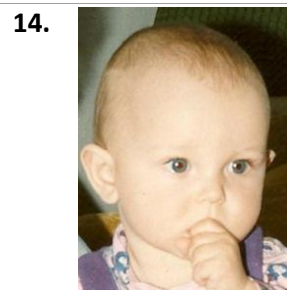
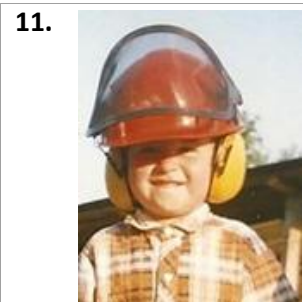
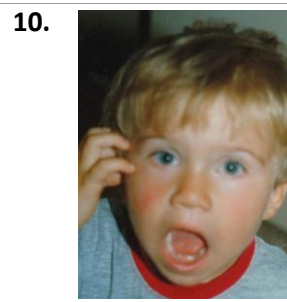
Triedny profesor ING.

Ján Kotlár

Janko veľký odborník,
pestovania milovník.
Húľku tiež on miluje,
NLC furt študuje.

Kto je to?
Myslíte si, že
poznáte 4.A dobre?
Vyskúšajte si to!
Správne riešenie
nájdete dolu.

4.A SPRÁVNE RIEŠENIE: 1. Matúš Vazan, 2. Rudolf Bujna, 3. Erik Halaj, 4. Marek Gavorník, 5. Jakub Kováč, 6. Stanislav Nosál, 7. Ondrej Hudec, 8. Jozef Rozkošný, 9. Igor Styk, 10. Benjamín Bakša, 11. Štefan Rusko, 12. Jakub Gaži, 13. Patrik Strašík, 14. Jakub Svatík, 15. Matej Turčan, 16. Radoslav Šonkoľ, 17. Filip Baláž, 18. Dominik Šípka, 19. Jakub Stredánsky, 20. Martin Jusko, 21. Patrik Melich, 22. Július Dražo, 23. Ing. Ján Kotlár

Kto je to?
Myslíte si, že poznáte 4.B dobre?
Vyskúšajte si to!
Správne riešenie nájdete dolu.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

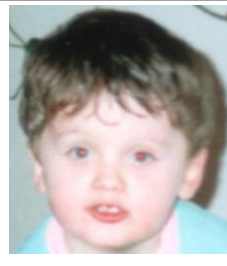
8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

4.B SPRÁVNE RIEŠENIE: 1. Andrej Nosál, 2. Dominik Porubiak, 3. Filip Danko, 4. Ján Gembec, 5. Ivan Donič, 6. Jakub Haraga, 7. Lukáš Rusko, 8. Lukáš Vančík, 9. Matúš Poljak, 10. Michal Belička, 11. Patrik Heger, 12. Patrik Valent, 13. René Didi, 14. Tomáš Drobčo, 15. Tomáš Kubiš, 16. Tomáš Plenta, 17. Valentín Priehoda, 18. Viktor Brádňanský, 19. Vojtech Cibulka, 20. Peter Slúka, 21. Ján Párničan

-vn-

ORGANIZAČNÉ POKYNY PRE ZABEZPEČENIE 35. ROČNÍKA KRAJSKEJ PREHLIADKY SOČ V BANSKOBYSSTRICKOM KRAJI

V školskom roku **2012/2013** sa uskutoční už **35. ročník** Stredoškolskej odbornej činnosti a v našom kraji sa bude riadiť podľa týchto pokynov. Pri organizovaní, riadení a finančnom zabezpečení súťaže Stredoškolská odborná činnosť je potrebné dodržiavať Organizačný poriadok SOČ č. 2010-11030/30122:7-913 z 18. 8. 2010, smernicu Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR č. 27/2011 o organizovaní riadení a finančnom zabezpečení súťaže detí a žiakov škôl a školských zariadení v rozsahu vyplývajúcom zo zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Okrem toho je potrebné sa riadiť pokynmi a odporúčaniami Metodickéj príručky SOČ z roku 2007.

Termíny súťažných prehliadok:

Školské kolá:

je potrebné uskutočniť najneskôr **do 11. marca 2013**

Krajská prehliadka:

sa bude konať **12. apríla 2013** v priestoroch Strednej priemyselnej školy J. Murgaša, Hurbanová 6, 975 18 Banská Bystrica.

Celoštátna prehliadka:

sa uskutoční **v dňoch 24. - 27. apríla 2013** v priestoroch Strednej odbornej školy – Szakközépiskola, Nitrianska cesta 61, 940 01 Nové Zámky

Víťzné práce zo školského kola postupujú do Krajskej prehliadky (**postupový kľúč – max. 2 práce za školu z**

každého súťažného odboru). Od školského roka 2010/2011 v organizácií Stredoškolskej odbornej činnosti došlo ku zmene a bol zavedený systém **on-line prihlášky**. On-line prihlášku nájdete na stránke: www.siov.sk, na ktorej v ľavom zelenom menu po kliknutí na ikonku odborná tvorivosť - SOČ - elektronické prihlásenie sa dostanete k on-line prihláške. Prvé okienko slúži na prihlasovanie žiakov/žiačok, druhé na prihlasovanie garantov (metodikov) a porotcov. V tejto časti je umiestnený aj manuál k on-line prihláške. Doporučujeme najskôr sa oboznámiť s manuálom a dodržať postupnosť krokov. Žiaci a žiačky sa už od školského kola SOČ prihlasujú prostredníctvom on-line prihlášky. Práca postupujúce do vyššieho (Krajského kola) posunie garant školského kola (**metodik**) na základe odporúčania odbornej hodnotiacej komisie a hodnotenia práce, ktoré je súčasťou on-line prihlášky.

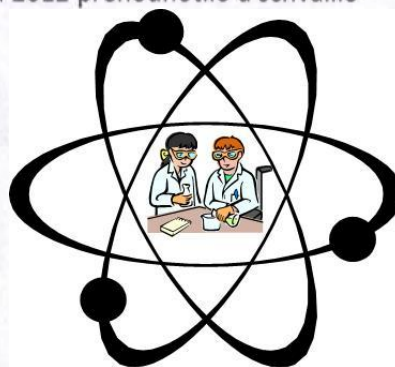
Po skončení školského kola je potrebné zaslať, alebo osobné doručiť jeden exemplár postupujúcej práce v tlačenej forme s prílohami a vyplnenou a podpísanou prihláškou (prihlášku môžete vytlačiť elektronicky po pridani hodnotenia na postupujúce práce) na školu usporiadajúcu Krajskú prehliadku SOČ: **Stredná priemyselná škola, Hurbanová 6, 975 18, Banská Bystrica s poznámkou práce SOČ, najneskôr do 18. marca 2013.** Konkrétne meno zamestnávateľa školy Vám oznamíme neskôr. Tento termín je konečný aj pre postúpenie on-line prihlášky zo školského kola na Krajskú prehliadku SOČ.

Upozorňujeme, že systém sa automaticky uzavrie po uplynutí určených termínov a neumožní ďalšie prihlasovanie. Žiadame metodikov SOČ na školách a konzultantov prác, aby venovali pozornosť správne zaradeniu prác do

Predsedníctvo Ústrednej komisie na svojom zasadnutí 14. júna 2012 prehodnotilo a schválilo poradie a názvy 17 súťažných odborov:

- 01 Problematika voľného času
- 02 Matematika, fyzika
- 03 Chémia, potravinárstvo
- 04 Biológia
- 05 Životné prostredie, geografia, geológia
- 06 Zdravotníctvo a farmakológia
- 07 Pôdohospodárstvo (poľnohospodárstvo, lesné a vodné hospodárstvo)
- 08 Hoteliérstvo (HORECA), gastronómia, cestovný ruch
- 09 Strojárstvo, hutníctvo, doprava
- 10 Stavebníctvo, geodézia, kartografia
- 11 Informatika
- 12 Elektrotechnika a hardware
- 13 História, filozofia, právne vedy
- 14 Tvorba učebných pomôcok, didaktické technológie
- 15 Ekonomika a riadenie
- 16 Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba
- 17 Pedagogika, psychológia, sociológia

zabezpečenie 35. ročníka SOČ zo 14. júna 2012. Organizátori Krajskej prehliadky SOČ budú rešpektovať zaradenie práce do súťažného odboru podľa toho, ako to bude uvedené v prihláške.

Upozorňujeme Vás na dodržanie maximálneho počtu strán písaného textu práce bez príloh (grafy, tabuľky, foto, atď...) v rozsahu 25 strán. Práce s väčším rozsahom písaného textu, nebudú predmetom hodnotenia.

- **maximálny počet riešiteľov je stanovený na 3 (1 autor + 2 spoluatori)**

V prípade nejasnosti a problémov pri tvorbe a zaradení prác kontaktujte Ing. Kotlára.

**Ing. Ján Kotlár
metodik SOČ**

Obrázky: <http://www.l-iz.de/Wirtschaft/Leipzig/2011/12/Kostbare-Berufe-7-Der-Experte-im-Wald.html>, <https://www.tu-braunschweig.de/iftn/physik/projekt/projektbeschreibung>, http://fotowelt.chip.de/k/still-life-technik/industrie/oekologie_vs_oekonomie/382835/

Propagácia školy na podujatiach organizovaných pre základné školy

Dňa 24.10.2012 sme sa zúčastnili na **Burze stredných škôl** na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Leviciach. Jednalo sa o servis profesionálnych informácií pre žiakov základných škôl, ich rodičov a pedagógov z okresu Levice.

Burza bola, ako každý rok, zorganizovaná na profesionálnej úrovni. Takisto miesto pre náš „stánok“, nám zamestnanci úradu prideliť na tom najlepšom mieste a to pri vstupe do budovy. Naši študenti – dve sokoliarky a jeden trubač, podujatie otvorili, čo dalo celému podujatiu slávnostný ráz. Zároveň sme sa pri tomto ešte viac zviditeľnili.

Počas prezentácie sme informovali záujemcov zo základných škôl o možnostiach štúdia na našej škole, rozdávali sme im letáčky, reklamné a propagačné predmety o Strednej odbornej škole lesníckej. Tí smelší si mohli

vyskúšať, ako je potrebné starať sa o dravých vtákov.

Poďakovanie patrí týmto študentom: Valentín Priehoda (4.B), Barbora Klimová (4.E), Mária Žitniaková (3.E), Marek Šurina (3.B), Henrich Čečetka (3.B)

Dňa 20.11.2012 sme sa podieľali na akcii "**Stredoškolač**" v Žiari nad Hronom.

Išlo o servis profesijných informácií pre žiakov základných a špeciálnych škôl, ich rodičov a pedagógov z okresov Žiar nad

Hronom a Banská Štiavnica.

Uvedené podujatie prebiehalo v Dome kultúry Žiar nad Hronom. Miesto sme mali aj tu veľmi výhodné. Našu „ kóju „ nám organizátori prideliť úplne v strede miestnosti, rovno oproti pódiu. A znovu sme „Stredoškóláka,, otvárali – dievčatá - sokoliarky a trubač. A potom sa už podujatie naplno rozbehlo. Scenár bol

podobný, ako pri takýchto podujatiach býva. O 9,00 hodine sa do budovy „nahrnuli,, žiaci zo základných škôl a živo sa zaujímali o to, čo je možné u nás študovať, aké sú podmienky štúdia, ubytovanie, aké krúžky u nás existujú a podobne. Popritom sme im rozdávali letáčky, reklamné a propagačné predmety o našej škole. Veľký záujem bol aj o našich dravých vtákov.

Podakovanie patrí nasledovným študentom: Valentín Priehoda (4.B), Barbora Klímová (4.E), Miroslava Paulína

Kremlová (3.E), Marek Šurina (3.B), Henrich Čečetka (3.B)

Dňa 4.12.2012 sme našu školu propagovali na **Burze informácií** v Banskej Bystrici. Jednalo sa o servis profesijných informácií pre žiakov základných škôl, ich rodičov a pedagógov z okresov Banská Bystrica a Zvolen. Burza sa konala v hoteli Lux, čo dalo podujatiu punc slávnostnosti. Burzu opäť otvorili študenti našej školy. Trubač, Valentín Priehoda zatrubil niekoľko poľovníckych signálov a sokoliarky Barbora Klímová, Miroslava Paulína Kremlová ho pritom sprevádzali. A znovu začali prichádzať žiaci základných škôl, ktorí sa postupne zastavovali pri našom stánku, kde sa živo informovali o štúdiu, možnosti ubytovania a o zaujímavostiach na našej škole.

Podakovanie patrí týmto študentom:

Valentín Priehoda (4.B), Barbora Klímová (4.E), Miroslava Paulína Kremlová (3.E), Marek Šurina (3.B), Henrich Čečetka (3.B) Všetky akcie zorganizoval Ing. Miroslav Uhrin - výchovný poradca školy

Text a foto: M.Uhrin

OLYMPIÁDY – ŠKOLSKÉ KOLÁ

Olympiády cudzích jazykov sa snažia povzbudiť žiakov k štúdiu alebo k zlepšeniu už nadobudnutých jazykových schopností. Štúdium jazykov pomáha nielen pri dorozumení medzi ľuďmi, ale prispieva aj k prekonávaniu interkultúrnych bariér.

Vyhlasovateľom jazykových olympiád je Ministerstvo školstva vedy, výskumu a športu SR.

<http://www.iuventa.sk/sk/Olympiady/Home.alej>

23. ROČNÍK OLYMPIÁDY V ANGLICKOM JAZYKU

13. december 2012

Členovia poroty: Mgr. Ondrej Halan, Mgr. Darina Šemodová, Mgr. Dominika Moravíková

1. miesto: Peter Mudrončík, 1.B

2. miesto: Šimon Stribula, 1.B

3. miesto: Gellért Gróf, 1.B

23. ROČNÍK OLYMPIÁDY V NEMECKOM JAZYKU

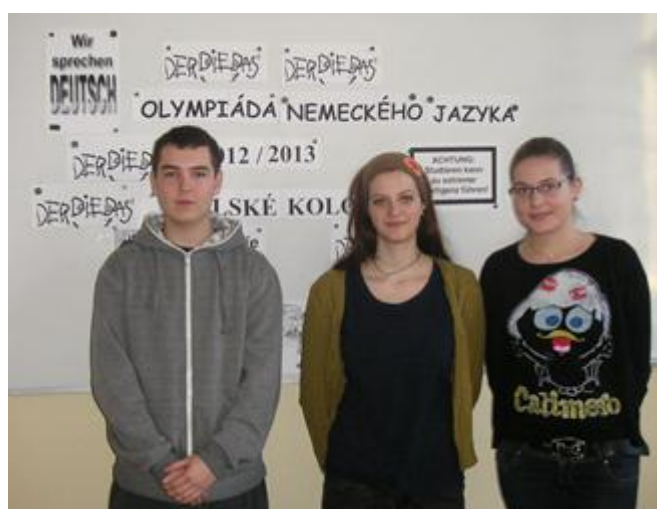
12. december 2012

Členovia poroty: Mgr. Mária Smutná, Mgr. Eleonóra Valovičová, Mgr. Iveta Nikolajová

1. miesto: Miroslava Tomášová, 2.E

2. miesto: Natália Ondrejková, 3.E

3. miesto: Miroslav Duda, 3.A

Text a foto: Dominika Moravíková, Eleonóra Valovičová

Obrázky: <http://www.nige.de/?show=englisch.htm>, <http://fiverr.com/wettchampion>

XV. ROČNÍK OLYMPIÁDY LUDSKÝCH PRÁV

Olympiáda ľudských práv je podujatie, ktoré sa na škole koná každoročne. Podľa môjho názoru je veľmi zaujímavé a tiež poučné, pretože sa človek môže dozvedieť veľa zaujímavých informácií. Ja som sa k olympiáde ľudských práv dostal v prvom ročníku, keď som sa po prvýkrát rozhodol zapojiť do tejto súťaže. Ani som tomu nechcel veriť, keď som hneď skončil na prvom mieste. Postúpil som do krajského

kola, kde to bolo slávnostnejšie. Po tejto skúsenosti som sa rozhodol, že sa súťaže budem zúčastňovať každoročne a moje vedomosti sa začali zlepšovať. Tento rok bola olympiáda ľudských práv iná - skladala sa totiž z troch kôl, kým v predchádzajúcich ročníkoch len z dvoch. Prvé kolo bol didaktický test. V druhom kole sme si vybrali jednu z tém, o ktorej sme rozprávali. V poslednom kole sme obrázky, ktoré sme náhodne vybrali, na tabuli priradili k jednotlivým ľudským právam. Už sa teším na krajské kolo, ktoré sa tento rok bude konať v Banskej Bystrici. Som rád, že tam spoznám veľa nových ľudí. Môžeme sa porozprávať o témach, ktoré nás zaujímajú a mali by zaujímať asi všetkých. Sme predsa ľudia a všetci sme si rovní.

Školské kolo: 13. december 2012

Členovia poroty: Mgr. Eleonóra Valovičová, Mgr. Iveta Nikolajová

1. miesto: Ivan Donič, 4.B

2. miesto: Miroslava Tomášová, 2.E

3. miesto: Tibor Nandráži, 2.A

<http://www.iuventa.sk/sk/Olympiady/Home.alej>, <http://www.hanisauland.de/lexikon/m/meinungsfreiheit.html>

Text : Ivan Donič 4.B, -vn-

Vianočné koledy v našom internáte

Dňa 19.12.2012 na náš lesnícky internát zavítali speváci a hudobníci zo SOU lesníckeho v B. Štiavnici a ZŠ vo Svätom Antone, pod vedením obľúbeného pána učiteľa a skvelého huslistu Dušana Kabinu.

Veľmi sme sa na ich príchod tešili. Ako

sa na dobrých hosťoch patrí, starostlivo sme sa aj pripravili - vyzdobený vianočný stromček, svietniky, ikebany, všadeprítomná vôňa vanilky, ovocia a škoricie z čerstvo napečenej štrúdle najrozmanitejších chutí, s ktorou nám ochotne pomáhali pani vychovávateľky.

Rozdelili sme si prácu, každý z nás robil niečo iné. K voňavým zákuskom sme pripravili aj chutné obložené chlebíky a slávnostne sme prestreli stoly v Klube mládeže. Chlieb, servítky a všetky potrebné veci k pohosteniu ochotne zabezpečila vedúca jedálne pani Búziková. Nechýbali nealkoholické nápoje, servítky,

sviečky, a to najdôležitejšie - dobrá nálada. Aj samotní „koledníci“ boli z nášho prijatia príjemne prekvapení, čo sa odzrkadlilo na ich úsmevoch a samotnom vystúpení. Hrali a spievali naozaj krásne. V prítomí internátu žiaril iba stromček, mihotali sa

plamienky sviečok a vianočná atmosféra sa niesla na krídlach známych vianočných piesní a kolied po celej budove. Naši študenti povychádzali na chodby, posadali

si na schodišťa a mnohí si zaspievali spolu s koledníkmi. Bolo to naozaj veľkolepé, spontánne, plné radosti a lásky. Náš

internát sa zmenil na domov v pravom zmysle slova. Boli sme tam všetci spolu ako jedna veľká rodina. Program sme zavřili najkrajšou a najznámejšou vianočnou piesňou všetkých čias, ktorou je nepochybne Tichá noc.

Po skončení sme našich hudobníkov pozvali na pohostenie, ktoré sme im s láskou pripravili. Uvarili sme im kávu a čaj. Pán huslista dostal aj originálny darček, svietnik ozdobený malými husličkami z dielne pani vychovávateľky Idky. Dozvedeli sme sa, že naši hostia majú za sebou krásny, aj keď náročný deň. Od rána „s koledou“ navštívili mnohé školy, závody, úrady, spievali na námestí a na budúci rok by sa chceli pokúsiť o rekord v počte ľudí spievajúcich koledu. Radi sa pridáme! Sú to úžasní ľudia, ktorí nezištne rozdávať šťastie a radosť druhým ľuďom. My sme si ešte dlho po ich návšteve pospevovali a v tejto nálade sme na druhý deň cestovali domov na Vianoce.

Z celého srdca ďakujeme!

Kika Orovčíková a Dominika Bubelínyová, 1.E

Foto: Janka Bernáthová

Mikuláš na internáte

5. decembra 2012 na náš internát prišiel Mikuláš s čertom – vlastne to boli prezlečení žiaci 4.B a 4.A triedy, ale nikomu to nevadilo, pretože mali plný kôš sladkostí, ktoré potešili každého..... Ale podme pekne po poriadku.

Začiatkom decembra nás poprosila naša triedna učiteľka o malú „službičku“. Mali sme sa prezliecť za anjela, čerta a Mikuláša, zobrať plný kôš sladkostí a vydať sa na dlhú púť po internáte. Chodili sme z izby do izby a obdarovali všetkých, ktorí si to zaslúžili. Musím povedať, že sladkosti dostali aj tí, ktorí sa počas roka nesprávali práve najvzornejšie, ale nechceli sme, aby bolo niekomu ľúto.... Pýtate sa, kto sa skrýval za maskami? Anjel bol Igor Styk zo 4.A. Mikuláš - Ján Párničan. Matej Knápek a Andrej Nosál boli čerti. Všetci zo 4.B.

Tešíme sa na budúci rok.

Možno bude chodiť Mikuláš.....

Ján Párničan, Matej Knápek 4.B
Foto: Janka Bernáthová

Vianoce pre všetkých

Ako každý rok, aj teraz je tu čas sviatkov pokoja a radosti, čiže Vianoce. Postupne zavládne rodinná pohoda a vianočná atmosféra. Ľudia sú k sebe milší, vládnejší a každý sa snaží urobiť niečo dobré, aby potešil toho druhého.

Na vianočné sviatky a prázdniny sa tešia nielen deti, ale aj dospelí. Keď je už všetko napečené a navarené, stromček je ozdobený, všade rozvoniavajú maškrtky a dobroty, všetci sme spokojní... veď nie nadarmo sú Vianoce sviatky hojnosti a štedrosti. A v tomto zmysle máme v našej rodine tradíciu. Na štedrý deň poobede, ešte pred tým ako si sadneme za štedrovečerný stôl plný dobrôt a chutných jedál, ideme s ocinom na chvíľu do lesa. Vždy tam zanesieme do krmelca pre zver nejaké maškrtky - trochu soli, sena, jablák, zeleniny a obilie či kukuricu. Ocino je poľovník a vždy hovorí, že nech si aj zver zamaškrtí. Zver nás možno aj čakala, pretože jej bolo na poliach a v lese neúrekom. Hneď na začiatku nás vívalo stádo

jeleňov. Mala som so sebou fotoaparát a spravila som krásne zábery. Jelene nám pózovali, vôbec neboli plaché. Na

viacerých miestach pobehovali a poskakovali srnky. Keď sme prišli ku krmelcu, neďaleko, krajom hory ležalo asi desať kusov danielov, akoby na nás čakali. V krmelci boli ešte zvyšky

krmiva, tak sme im doplnili potravu a nejaké maškrtky. Cestu domov nám

skrížil srnček, ktorý si nás zvedavo obzeral. Už mu rástli nové parožky, mal ich v lyku. S dobrým pocitom sme sa ponáhľali domov k štedrovečernému stolu. Bol to krásny zážitok, ktorý spestril moje vianočné prázdniny. Už teraz sa teším na najbližšiu prechádzku do prírody .

Alžbeta Dolniaková I.E
Obrázky: <http://www.abendzeitung-muenchen.de>,
<http://slovníkonline.com/krmelec>, <http://wald-laeufer.de/wander.touren>

Krásne vianočne ráno som sa zobudil na vôňu kapustnice, ktorá sa varila spolu s ostatnými dobrotami na štedrovečerný stôl. Po striedmych raňajkách sme sa s otcom vybrali do zasneženého lesa, aby sme pre nás vybrali čo najkrajší vianočný stromček. Už z diaľky som zbadal ako krásne tam stojí s rozvetvenými konármi.

VIANOCE U NÁS DOMA

Hneď som si predstavil ako ho doma pri počúvaní vianočných kolied zdobíme. Keď sme ho priniesli s otcom domov, mama vybehla v zástere von. V jej očiach som videl jas a radosť. Dala nám najavo, že sa jej stromček zapáčil. Vzápätí som vedel, že to bola dobrá voľba, a to ma potešilo ešte väčšmi ako ju.

Mama pripravila škatule s ozdobami a svetielkami. Spolu s otcom sme začali zdobiť vianočný stromček, pričom sme pokukovali na televízor, aby nám v tento sviatočný deň neušlo nič zaujímavé. Jeho krása sa ešte viac znásobila, keď bol vyzdobený a k tomu rozprávkovo rozvonieval. Moja mama stále vraví, že pravé Vianoce sú, keď je stromček živý a nie umelý. Ako sa blížil štedrý večer, o to som sa viac tešil. Pred štedrým večerom sme išli starkým zapáliť kahance a vyzdobiť stromček. Nechceli sme ich pripraviť o tento čarovný okamih, aj keď bohužiaľ už nie sú medzi nami.

Po návrate domov nás pritúlilo teplo, ktoré sálalo z krbu. Spoločne sme si zasadli

za pekne upravený štedrovečerný stôl. Mama zapálila adventnú sviečku a otec pred večerou rozkrojil jablko na polovicu a ešte potom na štvrtinu. Každý zjedol svoju časť, aby sme boli zdraví. Pod tanierom sme mali zopár mincí, aby nás obišla chudoba. Nasledoval prípitok tradičným domácim likérom. Okrem babkinho vianočného koláča sme si pochutnávali aj na kapustnici a rybe so šalátom. Potom sme konečne išli rozbaľovať darčeky. Na každom z nás bolo vidieť, že je spokojný. Som vďačný, že Vianoce môžem tráviť v rodinnom kruhu, pretože si uvedomuje, že nie každý má

také šťastie ako ja. Jediná škoda je, že tento deň tak rýchlo ubehne, ale našťastie spomienka naň ostane v nás a tá nás bude po celý rok hriať. O to viac sa budeme tešiť na budúce Vianoce.

Text a foto: Lindák Erich 1.E

Vianočné sviatky boli pre mňa krásne, ale zároveň i smutné. Na jeseň nás navždy opustila stará mama, ktorú sme

SPOMIENKY NA VIANOCE

mali vždy radi a ktorá bola pre nás veľkou oporou. Miesto pri štedrovečernom stole, kde sedávala, zostalo zrazu prázdne.

Spomeniem si preto na Vianoce spred niekoľkých rokov, ktoré boli oveľa veselšie a mali nádych Vianoc, kedy ľudia mali na stromčeku skutočné sviečky a v krbe pukotal oheň. Mal som vtedy asi 11 rokov a Vianoce sme išli stráviť na našu chatu, ktorá sa nachádza neďaleko horskej osady Látka. Prístup na chatu bol sťažený veľkou vrstvou snehu, a preto sme museli prejsť asi pol kilometra peši. Pri prekonávaní závejov sme sa poriadne unavili, ale aj nasmiali. Ovešani batožinou sme sa konečne dostali na chatu. Ihneď sme si zakúrili v krbe, aj v peci a do večera sme mali vykúrenú celú chatu. O dva dni

mal byť Štedrý večer. Ako deti sme sa už nevedeli dočkať, kedy budeme zdobiť stromček a samozrejme sme sa tešili aj na darčeky pod ním.

Deň pred štedrým dňom sme sa s otcom vybrali do lesa po stromček. Keď sme ho svieži a zasnežený priniesli, vôňa živice prenikala po celej chate. To, čo nikto nečakal, prišlo presne v ten deň poobede. Nastala porucha na elektrickom vedení

niekde v blízkosti obce. Elektrárne sa vyjadrili, že porucha bude odstránená až na druhý deň. Štedrý večer bol teda bez elektrickej energie. Pre takéto prípady máme na chate petrolejové lampy a na vianočný stromček sme popripínali skutočné sviečky. Vonku bola treskúca zima a na oblohe sa jagali hviezdy. Sedeli sme pri štedrovečernom stole a na

našom stromčeku svietili plamienky sviečok a v krbe pukotal oheň. Vianočná kapustnica, šalát s rybou a vianočné opekance chutili v tejto atmosfére akosi lepšie. Po večeri sme si išli rozbaľiť darčeky. Na druhý deň skutočne obnovili elektrický prúd a všetko sa dostalo do starých koľají.

Na tie čarovné Vianoce si každý rok doma zaspomíname pri vianočnom stromčeku, na ktorom sú síce elektrické žiarovky a nie sviečky, ale atmosféru tohto nádherného večera sa snažíme nosiť v našich srdciach po celý rok.

Peter Gereg 1.E

Obrázok: <http://www.oberhofalm.at/47.html?fotolink=Weihnachtsidylle/Idylle04>,
<http://erdbeerhof-chemnitz.de/holz.html>

Lesáci majstri okresu

bez prehry, čo im vyneslo 1. miesto.

Ostatné školy mali zhodne po jednom víťazstve a rozhodovalo vzájomné skóre zápasov.

Celkové poradie:

1. SOŠL
2. SPŠ S. Mikovíniho
3. Gymnázium A. Kmeťa
4. Katolícke gymnázium

Dňa 16. októbra 2012 v dopoludňajších hodinách sa v telocvični ŠI SOŠL v Banskej Štiavnicí uskutočnilo okresné kolo v basketbale stredných škôl za účasti štyroch družstiev: SOŠL, Gymnázium A. Kmeťa, SPŠ S. Mikovíniho a Katolícke gymnázium. Lesáci absolvovali celý turnaj

Najlepší strelci: Andrej Nosál SOŠL, 14 košov, ... Milan Kašiar a Denis Čertík zo SOŠL po 9 košov.

Víťazné družstvo bude reprezentovať náš okres na majstrovstvách regiónu, ktoré sa uskutočnia vo februári v našom meste.

Mgr. Miloš Javorský, Foto: Janka Bernáthová

Okresné kolo vo florbale študentov a študentiek SŠ

Vyhlasovateľ: MŠ SR

Organizátor: CVČ Banská Štiavnica

Okresné kolo vo florbale stredných škôl sa uskutočnilo dňa 9.1.2013 o 8:00 v telocvični SOŠ Ľ. Greinera v Banskej Štiavnici.

Turnaja sa zúčastnilo sa šesť tímov, z toho jeden bol dievčenský. Tímy boli rozdelené do dvoch trojčlenných skupín. Stanovený vekový limit bol do devätnásť rokov. Družstvo tvorilo 16 hráčov a 1 vedúci. Turnaj sa hral podľa pravidiel platných pre „školský“ florbal.

Hráči sa od seba líšili nielen výkonnosťou, ale aj sfarbením svojich dresov. Súpis, na ktorých boli mená a dátumy narodenia zúčastnených, boli potvrdené riaditeľmi škôl.

Za zdravotný stav zodpovedala príslušná škola. Povinnosťou každého hráča bolo priniesť si kartu poistenca, ktorú však našťastie nikto nepotreboval. Študenti museli rešpektovať pokyny organizátorov, s ktorými sa oboznámili pred začiatkom turnaja.

Družstvo SOŠL: 1. Benjamín Bakša, 2. Daniel Cagaň, 3. Michal Salva, 4. Juraj Hrabovský, 5. Henrich Paluch, 6. Lukáš Rapko, 7. Jakub Kukučka, 8. Róbert Ševčík, 9. Peter Kopčík, 10. Marián Paleček-brankár, 11. Erik Filípek, 12. Libor Bobek, 13. Marek Gavorník, 14. Dominik Šípka.

Umiestnenie:

- 1. miesto SOŠL Banská Štiavnica**
2. miesto Kat. gymnázium B. Štiavnica
3. miesto SPŠ Mikovíniho B. Štiavnica
SOU Iesnícke B. Štiavnica

Deň plný zábavy a adrenalínu v nás zanechal príjemné spomienky, ktoré nás budú hnať vpred aj na budúci rok.

Lukáš Rapko, 1.B

Foto: Martin Prokein, Lukáš Kmeť, 3.E

Silná ruka stredoškolačkov

Deň pre Mikulášom, čiže 5. decembra 2012, traja žiaci išli reprezentovať našu školu - SOŠL v armwrestlingu v Žarnovici. Názov súťaže bol: „Silná ruka.“ Pýtate sa, čo je to za šport? Nuž, obyčajné pretláčanie rukou. Za 2. E

bojoval Filip Majerský a Ján Chovan. Za I. A. - Kristián Žoviak. Všetci sa držali statočne a aj bez medaile si počínali spomedzi 30-tich súťažiacich z celého stredného Slovenska výborne.

Text a foto: Filip Majerský, 2.E

Plavecká súťaž

Naši plavci

Plaváreň Banská Štiavnica

Skvelou aktivitou ako sa udržať fit, je plávanie a preto sme neváhali a využili sme možnosť zúčastniť sa plaveckej súťaže na banskoštiavnickej krytej plavárni. Okrem nás – lesníkov, tam boli aj žiaci zo SPŠ S. Mikovíniho a z Gymnázia A. Kmeťa. Ráno sme prišli o ôsmej a po zaregistrovaní bola rozsvietená v bazéne. Teplota vody bola 28°C. Rozdelili sme sa do dvojíc a súťaž sa mohla začať. V prvom kole sa plávali prsia na 100m. Keď sa všetci vystriedali, nasledovala prestávka. Po

prestávke sme sa opäť vrátili do bazéna. Nasledoval kraul na 100m. V druhom kole sa plávala štafeta. Tá prebiehala tak, že v družstve sme boli štyria a plávalo sa voľným spôsobom. Nakoniec sme počkali ešte na vyhodnotenie. Veľmi nás potešilo aj občerstvenie a išli sme na internát. Aj keď sme nič nevyhrali, urobili sme aspoň niečo pre svoju kondíciu.

Text: Matej Knápek 4.B, Matej Turčan, 4.A

Foto: Lena Murgašová

Závislosti naše každodenné

Cigareta

Papier plný tabaku
Len tíško čaká na oheň
Nenápadný
Bielej farby ľahko splýva
No do pľúc sa nezvinie
Iba ničí dobré veci
Kus smrti sa po čase privinie

Gabriela Tomášová, 2.E

Fajčenie má v dlhodobej perspektíve (napríklad 20-30 rokov) vplyv na:

- Rakovinu (30% všetkých úmrtí na rakovinu má v pozadí vplyv fajčenia);
- Kardiovaskulárne ochorenia (zomrie na ne viac pacientov-fajčiarov ako na rakovinu).

Fajčenie:

- Zvyšuje riziko chronickej bronchitídy;
- Zvyšuje riziko dýchacích ťažkostí;
- Zvyšuje riziko emfyzému;
- Zvyšuje riziko vzniku žalúdočných vredov;
- Zvyšuje riziko nehôd (napríklad autonehody);
- Zvyšuje nebezpečenstvo založenia ohňa a popálenie;
- Má na svedomí nižšiu pôrodnú váhu novorodencov matiek – fajčiarok;
- Má negatívny vplyv na vývoj plodu;
- Má negatívny vplyv na fyziologické funkcie – napríklad tvorbu cholesterolu v krvi;
- Znižuje tvorbu HDL – tzv. žiaduceho cholesterolu;
- Zvyšuje zrážanlivosť krvi;
- V interakcii s inými faktormi zvyšuje pravdepodobnosť srdcovej krízy;
- Podľa výsledkov psychologických pokusov znižuje kognitívne (myšlienkové) procesy u dospievajúcich,
- Slúži často ako úvodný druh závislosti k ďalším formám závislosti – napríklad drogám,
- Negatívne ovplyvňuje nefajčiarov, ktorí sa zdržiavajú v spoločnosti fajčiarov (tzv. sekundárne vplyv fajčenia).

http://de.123rf.com/photo_13151136_brennende-zigarette-mit-seinen-lippen-nachhaltig.html
<http://fajcenie.net16.net/preco-ludia-fajcia/>, http://www.n24.de/news/newsitem_6698913.html

DRUGY

NIE
V
ĎAKUJEME

**...aj keď to tak za oknami
ešte nevyzerá, jar nám pomaly,
ale isto klope na dvere....**

Krásy jari

V jarnom prekvitaní prírody, keď na stromoch začínajú rásť prvé kvetné puky a v potokoch si šantia modrasté vlnky vody, na močiar priletúva párik divých kačíc. Počas káčerovho tanca na hladine si

kačica stavia hniezdo hneď pri starom suchom dube. Žaburina plávajúca na hladine močiara mu dodáva výzor zelenej lúky. V jeho zelených vodách zachovávajú

rod hnedé skokany, maličké kunky, ale aj mohutné ropuchy. V ranných hodinách zobudzajú lesnú zver starého hája zaľúbené, hlasné, žabie serenády lásky.

V jeho okolí vytvára hustý, obrovský koberec s fialovým odtieňom chocholačka dutá, žijúca pod hustými konármi hrabov a dubov. Medzi fialovými kvetmi chocholačky zriedka vyrastá žltokvetý blyskáč jarný a tiež aj elegantne vyzerajúca

prvosienka jarná, ktorá svojimi zlatožltými lupienkami láka hmyz zo všetkých kútov sveta.

Na farebnom lesnom koberci sa pasie stádo jeleňov. Hlavný samec stojí na kopčeku z lístia, pozerá do diaľky, či sa objaví nebezpečenstvo. Klobúk má zložený z parožia, na tvári má isté zmeny. Očividne je trochu slabší, no vzpriamený postoj vodcu stáda ho nezradí.

V prvých jarných, teplých, slnečných lúčoch môžeme vidieť turistov na prvej jarnej prechádzke. Popri močiaroch sa tiahne náučno-turistický chodník, ktorý vedie až do malebného Uňatína. Pred ním stojí náučná tabuľa s popisom, ktorá informuje všetkých turistov.

Pri postupnom prechode chodníka v Uňatíne uvidíte pracovitých ľudí, ktorí aj napriek únave, zametajú popred svoj prah domu, sadia prvé kvety a začínajú užitočné jarné práce.

Alžbeta Dolniaková 1.E

Obrázky: <http://povazska-bystrica.otvorene.sk/Members/smatana/dive-kacice>
http://www.nahuby.sk/obrazok_detail.php?obrazok_id=58409,
<http://old.gemerland.sk/view.php?cisloclanku=2008070030>

Kto je to?

3. časť

Ach, ako ten čas letí.

Pre Letokruhy
zalistovali naši
učitelia vo svojich
albumoch s fotkami.

1.

2.

3.

4.

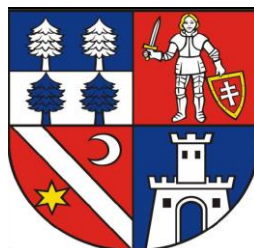
5.

6.

Správne riešenie nájdete na poslednej strane

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL B. Štiavnica

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Jana Lavříková, Denisa Prokeinová

Spolupracovali: Michal Salva, Patrik Strašík, Matej Ďuriš, Jakub Badrna, Nina Hoduliaková, Miroslava Tomášová, Petra Kyjovská, Veronika Dudíková, Dominik Porubiak, Jakub Haraga, Štefan Petrikovič, Ján Kotlár, Stanislav Nosál, Kristína Brnová, Peter Lacko, Peter Gereg, Kristína Orovčíková, Dominika Bubelínyová, Ida Hradilová, Alžbeta Dolniaková, Katarína Gáliková, Miroslav Uhrin, Norbert Soročina, Daniela Pustaiová, Eva Beňová, Nina Pavlovová, Ivan Donič, Lukáš Paulík, Martin Minár, Erich Lindák, Jerguš Stejskal, Marek Koleňák, Janka Bernáthová, Dominika Moravíková, Ján Párničan, Matej Knápek, Miloš Javorský, Andrej Nosál, Matej Turčan, Lena Murgašová, Filip Majerský, Lukáš Rapko, Martin Prokein, Gabriela Tomášová, Iveta Nikolajová, Jozef Králik, Lukáš Kmeť

Jazyková úprava: Mgr. Jana Lavříková, Mgr. Denisa Prokeinová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 25. 01. 2013

Náklad: 100 kusov

Kto je to? Riešenie zo strany 51:

1.Štefan Petrikovič, 2. Iveta Nikolajová 3. Katarína Gáliková, 4. Dominika Moravíková, 5. Jozef Králik 6. Denisa Prokeinová